

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Premi Estel de Bellpuig

Lectura del manifest de l'Onze de Setembre

Bellpuig, 17 de setembre de 2016

Autoritats, senyores, senyors, primer de tot, vull donar l'enhorabona a La Bressola pel premi d'enguany i agrair la tasca que feu, una contribució valuosa i valenta per preservar la llengua i la identitat cultural catalanes en un context molt difícil.

Francesc Ferrer i Gironès, el primer president dels Amics de la Bressola, a més de diputat al Parlament, deia que La Bressola "és una experiència que viu gràcies a la tenacitat i a la lluita contínua". Aquesta tenacitat, aquesta lluita contínua, de fet, és el que ha permès a la identitat catalana sobreviure a segles de prohibicions i imposicions, és el que impulsa el nostre país en els anhels de futur, un país on la ciutadania s'implica i participa en els reptes col·lectius, i treballa i empeny en el camí del progrés i les llibertats.

En aquest sentit, i ja que aquest és un manifest amb motiu de l'Onze de Setembre, en posaré un exemple sobre la diada. Ja deuen saber, perquè el president Barrera en va fer esment aquí en la lectura del manifest del 2007, que la primera llei aprovada pel Parlament en l'actual període democràtic, la llei 1/1980, del 12 de juny, és la que declara la diada de l'Onze de Setembre com a festa nacional. En l'exposició de motius d'aquella llei els legisladors expliquen que el poble, la nació catalana, va anar assenyalant la diada com a festa nacional, com a data de reivindicació de les nostres llibertats, i que els representants polítics el que feien era institucionalitzar el que la nació ja havia assumit.

En certa manera, és la mateixa lògica que hem viscut els darrers anys al nostre país. Davant la sentència del Tribunal Constitucional que retallava i reinterpretava l'estatut, el juny de 2010 el poble català va omplir els carrers de Barcelona i va fer ressonar de manera espontània el crit d'"independència". Després, des del 2012, cada celebració de la diada ha estat un clam de centenars de milers de catalans i catalanes amb un

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

objectiu, un camí. Doncs bé, amb un Parlament certament molt plural, els representants polítics, com el 1980, el que han fet és escoltar i intentar fer realitat jurídica, realitat administrativa, aquest objectiu.

En aquest punt, vull remarcar i reivindicar que el Parlament, els grups parlamentaris, fan molta feina en aquest i en tots els sentits, per fer avançar socialment i nacionalment el país. Potser, de vegades, aquesta feina no llueix, potser de vegades no s'explica prou bé, però els he de dir que fan una tasca legislativa imprescindible per al futur del país.

El context no és senzill. Els poders de l'estat menystenen la sobirania del Parlament de forma permanent i fan passar la constitució per sobre de la voluntat de la ciutadania catalana. Ho fan, d'una banda, bloquejant lleis catalanes, com la que intenta combatre els desnonaments, la dels horaris comercials o la de l'impost sobre els dipòsits bancaris, i, d'altra banda, intentant impedir que la cambra tramiti i debati qüestions que els incomoden. Ni tan sols no esperen a veure què acaba legislant el Parlament per demanar-ne l'anul·lació; volen impedir que tramiti iniciatives, que debati o voti qüestions que els molesten.

Sembla que oblidin que en democràcia el Parlament és l'espai per parlar, per debatre i per oferir respostes al que preocupa la ciutadania. I el Parlament mai no deixarà de fer-ho, si no és que renuncia a la seva obligació, si no és que renuncia al sentit de la seva existència.

Cap demòcrata no pot admetre que es coarti la llibertat d'expressió o el dret d'iniciativa política dels representants elegits per la ciutadania.

Pot semblar increïble que ens trobem amb aquestes amenaces a drets i llibertats bàsics de qualsevol Parlament. Hem de tenir present, però, que som al mateix estat que és a punt de jutjar els que van ser membres del govern de la Generalitat per haver consultat democràticament la ciutadania. No hi ha cap altra democràcia occidental on s'hagi iniciat una causa judicial per haver posat unes urnes, per haver permès votar. Això no hi ha cap demòcrata al món que ho pugui entendre.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Malgrat tot això, malgrat aquest context, el Parlament continua treballant en la legislació necessària per al país. El paper dels representants polítics és essencial. Però també ho és el de la societat, que amb el seu vot és qui dóna o nega legitimitats, és qui empeny per aprovar o abolir lleis, és qui dóna la força per fer realitats els reptes del país.

Per això mateix és tan significatiu el que hem viscut les darreres cinc diades. Any rere any, amb la persistència que la caracteritza, la societat catalana s'ha mobilitzat, ha cridat alt i fort, però pacíficament, com sempre, i ha expressat inequívocament una voluntat col·lectiva.

Aquest país serà el que vulgui la seva gent. I des de les institucions continuarem fent tot el possible per garantir-ho, continuarem defensant els drets i les llibertats dels catalans, continuarem treballant per aconseguir que Catalunya tingui un futur millor, més just i més lliure.

Per acabar, vull reiterar l'agraïment a La Bressola per la seva tenacitat, el seu esforç i la seva il·lusió.

Moltes gràcies a tothom.

Visca Bellpuig! Visca Catalunya!